U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatelky **I. K.,** proti **ž**alované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb.,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 12. 2001 byla žalobkyni podle § 5 odst. 7 zákona č. 261/2001 Sb. přiznána jednorázová peněžní částka ve výši 68 500,- Kč jako vdově po politickém vězni.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím žalované opravný prostředek, k jehož projednání byl příslušný Vrchní soud v Olomouci. V něm vyjádřila nesouhlas s dobou uvedenou v napadeném rozhodnutí rozhodnou pro výpočet jednorázové peněžní částky podle zákona a tvrdila, že její manžel byl vězněn po dobu 5-ti let a 6-ti měsíců. Žádala proto o přezkoumání své žádosti a o doplnění chybějící doby věznění a případně pak o dodatečné nové vyměření peněžní částky.

Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Olomouci, který byl věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí ve věci, tak do 31. 12. 2002 neučinil, byla věc tímto soudem postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v souladu s ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen "s. ř. s."), podle něhož nestanoví-li zákon jinak, věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona (tj. 1. 1. 2003) a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 129 odst. 2 s. ř. s. postupuje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud se především zabýval otázkou, zda návrh žalobkyně na přezkoumání rozhodnutí žalované byl podán v zákonné lhůtě.

Podle ust. § 250s o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 2002 (dále o. s. ř.), tj. v době podání opravného prostředku, mohla žalobkyně proti rozhodnutí žalované podat do 30 dnů od jeho doručení opravný prostředek k Vrchnímu soudu v Olomouci, přičemž podle ust. § 250m odst. 2 o. s. ř. byl návrh podán včas i tehdy, byl-li podán ve lhůtě u orgánu, který vydal rozhodnutí

O možnosti podat opravný prostředek byla žalobkyně v napadeném rozhodnutí žalovanou řádně poučena.

První podání žalobkyně adresované žalované po té, kdy jí bylo doručeno napadené rozhodnutí, je datováno 18. 3. 2002 a doručeno bylo žalované dne 20. 3. 2002. V něm žalobkyně uvedla, že dne 7. 3. 2002 podala prostřednictvím elektronické pošty žádost o přezkoumání rozhodnutí a posléze obdržela žádost o doplnění tohoto podání. Současně uvedla, že zasílá podání ještě jednou v písemné formě a doplněné o její podpis. Žalobkyní zmiňované podání v elektronické podobě není obsahem správního spisu. Žalovaná přípisem ze dne 13. 3. 2002 vyzvala žalobkyni, aby doplnila žádost o přezkoumání rozhodnutí o poskytnutí jednorázové částky podanou prostřednictvím elektronické pošty dne 7. 3. 2002. Podle dodejky, která je založena ve správním spise, bylo napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno dne 27. 12. 2001.

Protože v daném případě se jednalo o lhůtu stanovenou podle dnů, nezapočítává se podle ust. § 57 odst. 1 ve spojení s § 246c o. s. ř. do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určují počátek lhůty. Proto posledním dnem 30-ti denní lhůty, když napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno 27. 12. 2001, bylo pondělí 28. 1. 2002. Žalobkyně i žalovaná sice shodně tvrdí, že opravný prostředek byl podán elektronickou formou dne 7. 3. 2002, ale podle výzvy žalované ze dne ze dne 13. 3. 2002 nebyl v souladu s ust. § 19 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů doplněn ve lhůtě tří dnů stanoveným způsobem, tj. písemně nebo ústně do protokolu, proto nemohl vyvolat žádné právní účinky. Podání žalobkyně datované 18. 3. 2002 a doručené žalované dne 20. 3. 2002 tak bylo opožděné, když bylo učiněno po uplynutí 30-ti denní zákonné lhůty.

Protože z důvodů výše uvedených byla žaloba podána opožděně, Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ji odmítl.

Nelze však zcela vyloučit, aby žalovaná posoudila podání žalobkyně ze dne 18. 3. 2002 jako novou žádost ve vztahu k době věznění, která nebyla předmětem napadeného rozhodnutí.

Podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. 8. 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu